

Ослобађајућа пресуда жалбеног већа Хашког трибунала у предмету «Насер Орић» не представља изненађење за оне који од почетка указују на праве претензије једне институције која, од настанка до данас, симболизује политичке аспирације западних сила у процесу разарања некадашње југословенске државе.

Замисао је од почетка била јасна. Западним силама, пре свега САД било је потребно да тзв. "хашким процесима" дају псеудоправни легитимитет за концепцију "геополитичке транзиције Балкана", односно разарања СФРЈ као јединог субјекта међународног права и успутног уништења српског народа и његове државе.

Једна "квазисудска институција" настала у прекорачењу надлежности Савеза безбедности УН, ових дана показује своје право лице саучесника у злочинима који, од почетка деведесетих, непрестано трају над нашим народом.

Шта је ако није саучесништво и цинизам, констатација жалбеног већа у "предмету Орић" о "несумњивом страдању српских цивила на подручју Сребренице" уз истовремену ослобађајућу пресуду за човека којег некадашњи најближи сарадници описују "као криминалца и ратног злочинца"?

Један од оснивача СДА у Сребреници, Ибран Мустафић, о стварној Орићевој улози ових дана детаљно пише у спектакуларној исповести о "сребреничким дешавањима" под насловом "Планирани хаос".

Описујући један од сусрета са "ратним командантом сребреничких муслимана", Мустафић (на страни 288) дословно преноси Орићеве речи : " Када смо ону екипу заробљених на Залазју (српско село, прим. аутора) из затвора поново повели према Залазју и када је почело клање, мени је допао Слободан Инић. Попео сам му се на прса. Био је брадат и чупав као животиња. Гледао је у мене и није проговорио ни ријечи. Извадио сам бајонету и директно га ударио у једно око, а затим провртио ножем. Није ни запомагао. Затим сам га ножем ударио у друго око . Нисам могао да вјерујем да не реагује. Искрено речено, тада сам се први пут уплашио, тако да сам га одмах послије тога преклао!"

У наведеној исповести, (на страни 291) Мустафић детаљно пише о ликвидацијама недужних српских цивила и војника у режији Орићевих банди. Колико је Орић уживао заштиту моћних фактора у Сарајеву и иностранству сведочи и један индикативан детаљ. Наиме, на питање Мустафића плаши ли се да би једнога дана могао да одговора пред Трубуналом у Хагу, Насер дословно одговара: «Боли ме к....! Ја сам одлучио док год могу да се науживам, а послије шта год буде, апсолутно ме не занима». Мустафић при томе закључује да је Орић био "аутентичан примјер вођења рата из сопственог хира и личног

интереса".

Колико је Мустафићева исповест узнемирила одређене "сарајевске кругове" сведоче и покушаји чак три атентата, која је овај само пуким случајем преживео. Последњи се догодио пре само месец дана, непосредно пре изрицања "ослобађајуће хашке пресуде", у центру Сребренице.

Занимљиво је да Мустафић није сведочио у Хагу из "процедуралних разлога", иако је реч о "инсајдеру" са муслиманске стране, чији би исказ свакако срушио брижљиво грађен "мит о сребреничком холокаусту", који муслиманска страна деценијама систематски гради уз помоћ званичног Вашингтона, чији је Трибунал пуко оруђе. Слично Мустафићу говорили су и неки други чланови руководства СДА из Сребренице.